

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2012. gada 19. jūlijs (*)

Preču ieviešana, tās atbrīvojot no ieviešanas nodokļiem un PVN – Degviela, kas atrodas sauszemes mehānisko transportlīdzekļu standarttvertnēs – Jūdziens “mehāniskais ceļu transportlīdzeklis” – Lokomotīves – Ceļu transports un dzelzceļa transports – Vienlīdzīgās attieksmes princips – Neitralitātes princips

Lieta C-250/11

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės* (Lietuva) iesniedza ar līgumu, kas pieņemts 2011. gada 17. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 20. maijā, tiesvedībā

Lietuvos geležinkeliai AB

pret

Vilniaus teritorinė muitinė un

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [J.-C. Bonichot], tiesneši A. Prehala [A. Prechal], K. Ščēmans [K. Schiemann] (referenti), K. Toadere [C. Toader] un E. Jarašēns [E. Jarašiūnas],

ģenerālvoklētis Ģ. Bots [Y. Bot],

sekretāre S. Stremholma [C. Strömholm], administratore,

ģemotvērē rakstveida procesā un 2012. gada 26. aprīlī tiesas sēdē,

ģemotvērē apsvērumus, ko sniedza:

- *Lietuvos geležinkeliai AB* vērē – J. Sakalauskas un K. Švirinas, advokāti,
- *Vilniaus teritorinė muitinė* vērē – L. Markevičienē, pērstēve,
- *Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos* vērē – A. Šipavičius, pērstēvis,
- Lietuvas valdēbas vērē – D. Kriaušēnas un D. Stepanienē, pērstēvjē,
- Grieķijas valdēbas vērē – G. Papadaki un I. Bakopoulos, pērstēvjē,
- Eiropas Komisijas vērē – A. Steiblytē un C. Soulay, pērstēves,

ģemotvērē pēc ģenerālvoklētāja uzklausēšanas pieģemto līgumu izskatē lietā bez ģenerālvoklētāja secinējumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt:

- Padomes 1983. gada 28. marta Regulas (EEK) Nr. 918/83, ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem (OV L 105, 1. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 1988. gada 3. maija Regulu (EEK) Nr. 1315/88 (OV L 123, 2. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 918/83”), 112. panta 1. punkta a) apakšpunktu,
- Padomes 2009. gada 16. novembra Regulas (EK) Nr. 1186/2009, ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem (OV L 324, 23. lpp.), 107. panta 1. punkta a) apakšpunktu,
- Padomes 1983. gada 28. marta Direktīvas 83/181/EEK, kas nosaka Direktīvas 77/388/EEK 14. panta 1. punkta d) apakšpunkta darbības jomu attiecībā uz atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgā ieviešanu (OV L 105, 38. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 1988. gada 13. jūnija Direktīvu 88/331/EEK (OV L 151, 79. lpp.; turpmāk tekstā – “Direktīva 83/181”), 82. panta 1. punkta a) apakšpunktu un
- Padomes 2009. gada 19. oktobra Direktīvas 2009/132/EK, kas nosaka Direktīvas 2006/112/EK 143. panta b) un c) punkta darbības jomu attiecībā uz atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgā importu (OV L 292, 5. lpp.), 84. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

2 Šīs līgums tika iesniegts saistībā ar tiesvedību, kuras ietvaros *Lietuvos geležinkeliai AB* (akciju sabiedrība “Lietuvas dzelzceļš”, turpmāk tekstā – “LG”) vērsās pret *Vilniaus teritorin? muitin?* (Viņas pilsētas Muitas iestāde) saistībā ar papildu akcīzes nodokli un pievienotās vērtības nodokli (turpmāk tekstā – “PVN”), kā arī naudas sodu, ko minētā iestāde prasa LG samaksāt.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Regulas Nr. 918/83 112. pants ir iekļauts tās XXVII sadaļā ar nosaukumu “Degviela un smērvielas, kas atrodas sauszemes mehāniskajos transportlīdzekļos un pašos konteineros”.

4 Šīs regulas 112. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka degvielu, ko Kopienas muitas teritorijā ievie privātu un komerciālu mehānisko transportlīdzekļu un motociklu standartvertēs, ievie ar atbrīvojumu no ieviešanas muitas nodokļiem.

5 Atbilstoši šīs regulas 112. panta 2. punkta a) apakšpunktam jādziens “komerciāls mehāniskais transportlīdzeklis” ir definēts šādi:

“mehāniskais ceļu transportlīdzeklis (ieskaitot traktoros ar piekabēm vai bez tām), kura uzbūve un aprīkojums ir paredzēts pārvadāšanai un ļauj par atlīdzību vai bez atlīdzības pārvadāt:

- vairāk nekā deviņas personas, ieskaitot vadītāju,
- preces,

un katrs autotransporta līdzeklis, kas paredzēts kādam pašam nolīkam, kas nav pārvadāšana.”

6 Šīs regulas 112. panta 2. punkta a) apakšpunkta bulgāru, spāņu, ehru, vācu, igauņu, grieķu, angļu, franču, itāļu, latviešu, lietuviešu, ungāru, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu un somu valodu redakcijās šajās tiesību normās norādītajā definīcijā attiecīgais transportlīdzeklis ir kvalificēts kā “ceļu” transportlīdzeklis, kamēr dāņu, holandiešu un zviedru valodu redakcijās šāda kvalifikācija nav iekļauta.

7 Ar Regulas Nr. 918/83 113. pantu daļēbvalstī m atbrīvojuma no ievēdmuitas nodokļiem piemērošanu degvielai, kas atrodas komerciālu mehānisko transportlīdzekļu standarttvertnēs, ir jāaizs ierobežot ar 200 litriem vienam transportlīdzeklī un vienam braucienam.

8 Ar Regulu Nr. 1186/2009 Regula Nr. 918/83, sākot ar 2010. gada 1. janvāri, tika atcelta. Tomēr Regulas Nr. 1186/2009 107. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punkta a) apakšpunktā, kā arī 108. panta Regulas Nr. 918/83 112. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts, kā arī 113. pants tikuši pārēmti identiski vai – noteiktu valodu versijās – būtībā identiski redakcijā.

9 Direktīvas 83/181 82. pants ir iekļauts tās VI nodaļā ar nosaukumu “Degvielas un smērvielas, kas atrodas sauszemes mehāniskajās transportlīdzekļos un pašs tvertnēs”.

10 Šīs direktīvas 82. panta 1. punkta a) apakšpunktā, redakcijā, kas būtībā ir identiska Regulas Nr. 918/83 112. panta 1. punkta a) apakšpunkta redakcijai, ir paredzēts, ka degviela, kas tostarp atrodas komerciālu mehānisko transportlīdzekļu degvielas standarttvertnēs, tiek atbrīvota no importa PVN.

11 Direktīvas 83/181 82. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēta “komerciāla mehāniskā transportlīdzekļa” definīcija, kura visās valodu redakcijās, izņemot rumāņu un zviedru valodu redakcijas, ir identiska vai būtībā identiska Regulas Nr. 918/83 112. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajai definīcijai.

12 Direktīvas 83/181 82. panta 2. punkta a) apakšpunkta bulgāru, spāņu, ehru, vācu, igauņu, grieķu, angļu, franču, itāļu, latviešu, lietuviešu, ungāru, maltiešu, poļu, portugāļu, slovāku, slovēņu, somu un zviedru valodu redakcijās šajās tiesību normās norādītajā definīcijā attiecīgais transportlīdzeklis ir kvalificēts kā “ceļu” transportlīdzeklis, kamēr dāņu, holandiešu un rumāņu valodu redakcijās šāda kvalifikācija nav iekļauta.

13 Ar Direktīvas 83/181 83. pantu daļēbvalstī m atbrīvojuma no PVN piemērošanu degvielai, kas atrodas komerciālu mehānisko transportlīdzekļu standarttvertnēs, ir jāaizs ierobežot ar 200 litriem vienam transportlīdzeklī un vienam braucienam.

14 Ar Direktīvu 2009/132 Direktīva 83/181, sākot ar 2009. gada 30. novembri, tika atcelta. Tomēr Direktīvas 2009/132 84. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punkta a) apakšpunktā Direktīvas 83/181 82. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts tikuši pārēmti identiski vai – noteiktu valodu versijās – būtībā identiski redakcijā. Turklāt Direktīvas 2009/132 85. pants ir ietverti noteikumi, kas būtībā ir identiski Direktīvas 83/181 83. panta noteikumiem.

Lietuvas tiesības

15 Lietuvas Republikas Likuma par pievienotās vērtības nodokli Nr. IX-751 (*Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas* Nr. IX-751, *Žin.*, 2002, Nr. 35-1271, 2002, Nr. 40, 2002, Nr. 46, 2002, Nr. 48), kurā ir izdarīti grozījumi (*Žin.*, 2004, Nr. 17-505; turpmāk tekstā – “Likums par PVN”), 40. panta ar nosaukumu “paši gadījumi, kuros importētas preces tiek

atbrīvotas no importa PVN", 1. punkta 21. apakšpunktā ir noteikts, ka no importa PVN ir atbrīvota "degviela un eļļas, kas atrodas mehāniskajos transportlīdzekļos un kas ir nepieciešamas to ekspluatācijai".

16 Valdības 2004. gada 16. aprīļa Lēmuma Nr. 438 par importējamo preču atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa (*d?l importuojam? preki? neapmokestinimo prid?tin?s vert?s mokes?iu*, *Žin.*, 2004, Nr. 58-2048) 18.1. punkts ir precizēts, ka Likuma par PVN 40. panta 1. punkta 21. apakšpunktā noteiktais atbrīvojums no importa PVN ir piemērojams degvielai, kura atrodas:

"komerciālu mehānisko pasažieru vai kravas ceļu transportlīdzekļu, ieskaitot traktoros vai vilcņus, ražotāja tehniskajā dokumentācijā norādītās stacionārajās degvielas tvertnēs (ieskaitot gāzes balonus, kas ir iebūvēti transportlīdzeklī kā daļa no gāzes iekārtas), no kurām šā degviela tieši nokļūst transportlīdzekļa stacionārajās degvielas piegādes sistēmā vai tiek izmantota saldēšanas vai citās sistēmās."

17 Lietuvas Republikas Likuma par akcīzes nodokli Nr. IX-1987 (*Lietuvos Respublikos akciz? ?statymas*, *Žin.*, 2004, Nr. 26-802; turpmāk tekstā – "Likums par akcīzes nodokli") 41. panta ar nosaukumu "paši gadījumi, kad enerģijas produkti ir atbrīvoti no akcīzes nodokļa", 1. punkta 8. apakšpunktā ir paredzēts, ka no akcīzes nodokļa atbrīvo:

"enerģijas produktus, kurus Lietuvas Republikā ieved transportlīdzekļu ražotāja tehniskajā dokumentācijā norādītās stacionārajās dzinēja degvielas tvertnēs un eļļas rezervuāros, no kurām dzinēja degviela un eļļa tieši nokļūst transportlīdzekļa stacionārajās dzinēja degvielas piegādes sistēmā vai tiek izmantota eļļošanas sistēmā."

18 Likuma par akcīzes nodokli 41. panta 2. punkts ir noteikts, ka valdība vai tās pilnvarota iestāde nosaka šā panta 1. punkts norādīto atbrīvojumu piemērošanas kārtību un tajā paredzētos ierobežojumus.

19 Noteikumu, ar kuriem piemēro Likuma par akcīzes nodokli 41. panta 1. punkta 3.–8. apakšpunktā noteiktos atvieglojumus un kuri ir apstiprināti ar valdības 2002. gada 4. jūnija Lēmumu Nr. 821 (*Žin.*, 2002, Nr. 56-2264), 12. punkts ir paredzēts, ka ar akcīzes nodokli neapliek enerģijas produktus, kurus Lietuvā ieved "komerciālu mehānisko pasažieru un kravas ceļu transportlīdzekļu, ieskaitot traktoros vai vilcņus, ražotāja tehniskajā dokumentācijā norādītās stacionārajās degvielas tvertnēs (ieskaitot gāzes balonus, kas ir iebūvēti transportlīdzeklī kā daļa no gāzes iekārtas), no kurām šie enerģijas produkti tieši nokļūst transportlīdzekļa stacionārajās degvielas piegādes sistēmā vai tiek izmantoti dzesēšanas vai citās sistēmās, tad, ja šie enerģijas produkti tiek izmantoti tajā pašā transportlīdzeklī, ar kuru tie ir importēti".

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

20 Laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 30. aprīlim LG regulāri iepirka dīzeļdegvielu Nesterovas [Nesterov] un Sovetskās [Sovetsk] dzelzceļa stacijās, kuras atrodas Kaļiņingradas apgabalā (Krievija), lai uzpildītu savas lokomotīves. Šā degviela tika iepildīta lokomotīvu degvielas standarttvertnēs un pēc tam ievesta Eiropas Savienības muitas teritorijā, to nedeklarējot muitā.

21 Lietuvas iestādes LG bija norādījušas, ka attiecībā uz lokomotīvu degvielas tvertnēs no trešajām valstīm importēto degvielu tā varot izmantot atbrīvojumu no importa [nodokļiem]. *Muitin?s departamentas prie Lietuvos Respublikos finans? ministerijos* (Lietuvas Republikas Finanšu ministrijas Muitas departaments) 2002. gada 26. februāra vēstulē bija norādījis, ka neesot atsevišķi jādeklarē degviela, kas ir uzpildīta Lietuvas Republikas robežā šķērsojošo

lokomotīvu tvertnēs, jo šā degviela neesot nedz akcīzes nodokļa, nedz arī importa PVN priekšmets.

22 2007. gada 8. jūnijā *LG Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos* (Lietuvas Republikas Finanšu ministrijas Valsts nodokļu inspekcija) iesniedza lūgumu precizēt, vai atbilstoši Likumam par PVN lokomotīves ir pielīdzināmas mehāniskajiem ceļu transportlīdzekļiem. 2007. gada 27. jūnija atbildē šā iestāde apstiprināja, ka lokomotīves ir piederīgas šiem transportlīdzekļiem.

23 Lietuvas Republikai adresētajā 2008. gada 14. novembra vēstulē Eiropas Komisija norādīja, ka tās uzskata, ka lokomotīves nevarot tikt pielīdzinātas mehāniskajiem ceļu transportlīdzekļiem un ka tādējādi Regulas Nr. 918/83 112. pantā un Direktīvas 83/181 82. pantā paredzētie atbrīvojumi un atvieglojumi netiekot piemēroti importētai degvielai, kas ir uzpildīta lokomotīvu standarttvertnēs.

24 Ar 2008. gada 20. novembra vēstuli Finanšu ministrija LG informēja, ka Likums par PVN paredzētie importa PVN atbrīvojumi nesot piemērojami lokomotīvēm. Tādējādi LG pārrauca uzpildīt savu lokomotīvu degvielas tvertnes Krievijas teritorijā. Ar 2009. gada 27. novembra vēstuli minētā ministrija informēja LG, ka tās dienesti veikšot nodokļu, kas esot jāmaksā par lokomotīvu standarttvertnēs ievesto degvielu, piedziņu.

25 Pēc tam *Vilniaus teritorijā muitinī* saistībā ar lokomotīvu standarttvertnēs Savienības muitas teritorijā ievesto degvielu veica nodokļu pārbaudi par laikposmu no 2005. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 30. aprīlim un 2010. gada 16. decembrī ar lēmumu Nr. OVM320138M darīja LG zināmu paziņojumu par nodokļu piedziņu LTL 28 860 895 apmērā, ko veido akcīzes nodoklis, importa PVN, nokavējuma procenti, kā arī naudas sods par akcīzes nodokļa un importa PVN nesamaksu.

26 2011. gada 6. janvārī LG par šo lēmumu iesniedza sūdzību Finanšu ministrijas Muitas departamentā. Tā kā šis departaments atbildi tiesību aktos noteiktajā termiņā nebija sniedzis, 2011. gada 3. martā LG cēla prasību iesniegt tiesā, lūdzot atcelt minēto lēmumu.

27 Minētā tiesa norādā, ka Regulas Nr. 918/83 sadaļā, kurā ir iekļautas attiecīgās tiesību normas, ir ietverta atsauce tikai uz "sauszemes mehāniskajiem transportlīdzekļiem" un ka lokomotīves ietilpst šajā kategorijā. Tā šaubās, vai ir piemēroti un tiesiski pamatoti dažādu sauszemes transportlīdzekļu kategorijām piemērot atšķirīgu nodokļu režīmu. Tā uzskata, ka, ņemot vērā, ka visi citi attiecīgie faktori, t.i., transportlīdzekļa izmantošanas mērķis (šajā gadījumā – komerciāls), degvielas ieviešanas veids (standarttvertnēs) un tās izmantošanas veids (transportlīdzekļa piedziņai), ir identiski, ir jāpārbauda, vai nodokļu ziņā atšķirīga pieeja lokomotīvēm un ceļu transportlīdzekļiem ir attaisnojama ar objektīviem kritērijiem.

28 Šajos apstākļos *Mokestinų ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės* (Lietuvas Republikas valdības Nodokļu strādu komisija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādas prejudiciālas jautājumus:

"1) Vai Regulas Nr. 918/83 112. panta 1. punkta a) apakšpunktā un Regulas Nr. 1186/2009 107. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums no ievad muitas nodokļiem ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams mehāniskajiem transportlīdzekļiem – lokomotīvēm?

2) Vai Direktīvas 83/181 [...] 82. panta 1. punkta a) apakšpunktā un Direktīvas 2009/132 [...] 84. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktais atbrīvojums no PVN ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams mehāniskajiem transportlīdzekļiem – lokomotīvēm?

3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai tiesību normas, kas noteiktas Direktīvas 83/181 [...] 82. panta 1. punkta a) apakšpunktā un Direktīvas 2009/132 [...] 84. panta 1. punkta a) apakšpunktā, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām dalībvalstij ir aizliegts ierobežot atbrīvojuma no importa PVN attiecībā uz degvielu gadījumus, nosakot, ka šāds atbrīvojums ir piemērojams tikai tādai degvielai, kas Eiropas Savienības muitas teritorijā ir ieviesta mehānisko transportlīdzekļu standarta degvielas tvertnēs un ir nepieciešama šo transportlīdzekļu ekspluatācijai?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

29 Ar savu pirmo un otro jautājumu, kas ir jāizskata kopumā, iesniedzītiesa būtībā vālas noskaidrot, vai Regulas Nr. 918/83 112. panta 1. punkta a) apakšpunkts, Regulas Nr. 1186/2009 107. panta 1. punkta a) apakšpunkts, Direktīvas 83/181 82. panta 1. punkta a) apakšpunkts un Direktīvas 2009/132 84. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ir piemērojami lokomotīvē.

30 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar šīm tiesību normām no ievēd muitas nodokļiem, kā arī no importa PVN ir atbrīvājama tostarp degviela, kas atrodas to “komerciālu mehānisko transportlīdzekļu” standarttvertnēs, kuri iebrauc Savienības teritorijā.

31 Jādziens “komerciāls mehāniskais transportlīdzeklis” Regulas Nr. 918/83 112. panta 2. punkta a) apakšpunktā, Regulas Nr. 1186/2009 107. panta 2. punkta a) apakšpunktā, Direktīvas 83/181 82. panta 2. punkta a) apakšpunktā un Direktīvas 2009/132 84. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir definēts kā “mehāniskais ceļu transportlīdzeklis”, kas atbilst zināmiem pašiem nosacījumiem, kuriem principā var atbilst gan lokomotīves, gan arī citi sauszemes transportlīdzekļi.

32 Šajā ziņā, kā ir norādīts šā sprieduma 6., 8., 12. un 14. punktā, starp attiecīgo tiesību normu dažādu valodu redakcijām pastāv atšķirības. Bulgāru, spāņu, ehņu, vācu, igauņu, grieķu, angļu, franču, itāļu, latviešu, lietuviešu, ungāru, maltiešu, poļu, portugāļu, slovāku, slovēņu un somu valodu redakcijas attiecīgais transportlīdzeklis ir tieši kvalificēts kā “mehāniskais ceļu transportlīdzeklis”, kamēr dāņu un holandiešu valodu redakcijas šā kvalifikācija nav iekļauta. Šo valodu redakcijas ir ietverta atsauce tikai uz “mehānisko transportlīdzekli”.

33 Rumāņu un zviedru valodu redakcijas starp attiecīgo regulu un direktīvu formulējumiem šajā ziņā pastāv atšķirība. Rumāņu valodas redakcijā, kamēr Regulās Nr. 918/83 un Nr. 1186/2009 paredz tajā definīcijā ir ietverta norāde uz “mehānisko ceļu transportlīdzekli”, Direktīvās 83/181 un 2009/132 paredz tajā definīcijā ir ietverta norāde uz “mehānisko transportlīdzekli”. Zviedru valodas redakcijā, tieši pretēji, Regulās Nr. 918/83 un Nr. 1186/2009 paredz tajā definīcijā ir ietverta norāde uz “mehānisko transportlīdzekli” un Direktīvās 83/181 un 2009/132 paredz tajā definīcijā ir ietverta norāde uz “mehānisko ceļu transportlīdzekli”.

34 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības [tiesību akta] teksta dažādu valodu redakcijas ir jāinterpretē vienoti un tādējādi, ja starp šīs redakcijas ir atšķirības, attiecīgā tiesību norma ir jāinterpretē atbilstoši tās tiesiskā regulējuma vispārējai jēgai un mērķim, kura sastāvdaļa tā ir (skat. tostarp 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-341/01 *Plato Plastik Robert Frank, Recueil*, I-4883. lpp., 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru PVN jomā, kas tāpat ir piemērojama muitas tiesību jomā, jādzieni, kuri izmantoti, lai apzīmētu atbrīvojumus, ģemot vārds, ka šie atbrīvojumi ir atkāpes no vispārējā principa, ka PVN tiek iekasēts par katru preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, ko par atlīdzību veicis nodokļu maksātājs, ir interpretējami šauri (šajā ziņā skat. 2011. gada 10. marta spriedumu lietā C-540/09 *Skandinaviska Enskilda Banken*

, Krājums, I-1509. lpp, 20. punkts).

36 Attiecībā uz konkrēto tiesību normu mērī Lietuvas valdība un Komisija tiesas sēdē norādīja, ka šājs tiesību normš paredztais atbrīvojums no ievadmuitas nodokšiem, kš ar atbrīvojums no PVN esot vrsti uz mērī vienkšršot privtpersonšm Savienšbas šrjo robežu ššrsošanu, no vienas puses, un atvieglot muitas un nodokšu pšrbaudi, kas ir jšveic kompetentajšm iestšdšm, no otras puses. Sistemštiska visu cešu transportlšdzekšu, kas katru dienu iebrauc Savienšbas teritorijš, degvielas tvertšu satura pšrbaude bšu praktiski neiespšjama, un izmaksas un cešotšjiem radštšs neštšbas, izvštšjot tšs attiecšbš pret ievadmuitas nodokšu un PVN, kas ššdu pšrbaužu rezultštš varšu tikt iekasšti, summu, katrš zišš bšu nesamšršgas.

37 Nav nekšdu noršžu, kas šautu uzskatšt, ka minštajšm tiesību normšm bšu cits mēršis nekš šš sprieduma 36. punktš noršdštšais. Tieši pretšji, ššdu mērš apstiprina Regulas Nr. 918/83 113. pantš, Regulas Nr. 1186/2009 108. pantš, Direktšvas 83/181 83. pantš un Direktšvas 2009/132 85. pantš dalšbvalstšm atštštš iespšja pamatlietš aplškojamo tiesību normu piemšrošanu ierobežot ar 200 litriem degvielas vienam transportlšdzeklim un vienam braucienam.

38 Savukšt attiecšbš uz lokomotšvšm, par kšdšm ir runa pamatlietš, no Tiesai iesniegtajiem lietšs materišliem izriet, ka, pirmkšt, to degvielas tvertšu kapacitšte var sasniegt 7000 litru. Otrkšt, atbilstošš tam, ko noršda Lietuvas valdšba, 2008. gadš LG ršcšbš bija tikai 136 ar dšzešdzinšju aprškotas lokomotšves un tikai daša no tšm ir regulšri šššrsojusi robežu, kas Lietuvas Republiku atdala no Krievijas Federšcijas. Tštad nerodas iespaids, ka sistemštiska lokomotšvju degvielas tvertšu pšrbaude radšu tšdas pašas neštšbas kš tšs, kuras šš sprieduma 36. punktš ir minštšs saistšbš ar cešu transportlšdzekšiem un kuras Savienšbas likumdevšjs, piešmot attiecšgšs tiesību normas, acšmredzami ir všlšjies novrst.

39 No minštš izriet, ka šājs tiesību normšs paredzštš atbršvojuma no ievadmuitas nodokšiem, kš ar atbršvojuma no PVN piemšrošana lokomotšvšm neatbilst mēršim, ko Savienšbas likumdevšjs ir všlšjies sasniegt, piešmot minštšs tiesību normas.

40 Protams, Savienšbas sekundšro tiesību akta teksts, ciktšl tas ir iespšjams, ir jšinterpretš tš, lai tas bšu saderšgs ar Lšgumu tiesību normšm un vispšršgajiem Savienšbas tiesību principiem (skat. tostarp 1991. gada 21. marta spriedumu lietš C-314/89 *Rauh, Recueil*, I-1647. lpp., 17. punkts, un 2004. gada 1. apršša spriedumu lietš C-1/02 *Borgmann, Recueil*, I-3219. lpp., 30. punkts).

41 LG ir noršdšjusi, ka tšda attiecšgo tiesību normu interpretšcija, atbilstošš kurai dzelzceša transportam nebšu piemšrojamšs tšdas pašas priekšrocšbas kš cešu transportam, bšu pretšja vienlšdzšgas attieksmes principam.

42 LG uzskata, ka dzelzceša transports tieši konkuršjot ar cešu transportu un ka neesot neviena objektšva kritšrija, kas attaisnotu atšširšbas aplikšanas ar nodokšiem zišš noteikšanu starp dažšdšm sauszemes transportlšdzekšu kategorijšm. Šajš kontekstš LG uzsver, ka par vienlšdzšgas attieksmes principa pšrkšpumu nodokšu jomš var liecinšt cita veida diskriminšcija, kas ietekmš saimnieciskšs darbšbas subjektus, kuri ne obligštš ir konkurenti, bet kuri tomšr ir salšdzinšmš stšvoklš citšs attiecšbšs (2008. gada 10. apršša spriedums lietš C-309/06 *Marks & Spencer*, Krājums, I-2283. lpp., 49. punkts).

43 LG uzskata, ka gan attiecībā uz kravu pārvadājumiem, gan arī attiecībā uz personu pārvadājumiem ceļu transports esot dzelzceļa transporta alternatīva. Turklāt šie transporta veidi vismaz attiecībā uz tīkla struktūru, transportējamo kravu veidiem un darbības kārtību esot līdzīgi, jo tie visbiežāk balstoties uz ar iekšdedzes dzinēju aprīkotu transportlīdzekļu, kuri pārvietojas ar salīdzināmu trokšņu, izmantošanu.

44 Šajā ziņā ir jāatzīmē, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienlīdzīgās attiecības princips prasa, lai salīdzināmas situācijas netiktu aplūkotas atšķirīgi un atšķirīgās situācijas netiktu aplūkotas vienādi, ja vien tādai pieejai nav objektīva pamatojuma (2006. gada 10. janvāra spriedums lietā C-344/04 *IATA un ELFAA*, Krājums, I-403. lpp., 95. punkts).

45 Turklāt no iedibinātās judikatūras izriet, ka ar vienlīdzīgās attiecības principu, kas PVN jomā izpaužas kā nodokļu neitralitātes princips, it paši netiek pieņemti, ka līdzīgās preces vai pakalpojumi, kas tādējādi savstarpēji konkurē, no PVN viedokļa tiktu aplūkoti atšķirīgi (skat. tostarp 2011. gada 10. novembra spriedumu apvienotajās lietās C-259/10 un C-260/10 *Rank Group*, Krājums, I-10947. lpp., 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

46 Tomēr iepriekš minētais sprieduma lietā *IATA un ELFAA* 96. punktā Tiesa ir konstatējusi, ka dažādi transporta veidi vispārīgi nav savstarpēji aizstājami un ka uzņēmumu, kas veic darbību katra attiecīgā transporta veida jomā, situācija tādējādi nav salīdzināma.

47 Turklāt, kā izriet no šā sprieduma 36.–38. punkta, ņemot vērā mērķi, ko Savienības likumdevējs ir vēlējis sasniegt, pieņemot minētās tiesību normas, lokomotīves nav situācijā, kas būtu salīdzināma ar mehānisko ceļu transportlīdzekļu situāciju.

48 No tā izriet, ka ar vienlīdzīgās attiecības principu netiek prasīts, lai attiecīgās tiesību normas tiktu interpretētas tā, lai tās būtu piemērojamas arī lokomotīvēm.

49 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz pirmo un otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 918/83 112. panta 1. punkta a) apakšpunkts, Regulas Nr. 1186/2009 107. panta 1. punkta a) apakšpunkts, Direktīvas 83/181 82. panta 1. punkta a) apakšpunkts un Direktīvas 2009/132 84. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nav piemērojami lokomotīvēm.

50 ņemot vērā uz pirmo un otro jautājumu sniegto atbildi, trešais jautājums nav jāizskata.

Par tiesāšanas izdevumiem

51 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šā tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes 1983. gada 28. marta Regulas (EEK) Nr. 918/83, ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem, kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 1988. gada 3. maija Regulu (EEK) Nr. 1315/88, 112. panta 1. punkta a) apakšpunkts, Padomes 2009. gada 16. novembra Regulas (EK) Nr. 1186/2009, ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem, 107. panta 1. punkta a) apakšpunkts, Padomes 1983. gada 28. marta Direktīvas 83/181/EEK, kas nosaka Direktīvas 77/388/EEK 14. panta 1. punkta d) apakšpunkta darbības jomu attiecībā uz atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu prešu galīgā ieviešanu, kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 1988. gada 13. jūnija Direktīvu 88/331/EEK, 82. panta 1. punkta a) apakšpunkts un Padomes 2009. gada 19. oktobra Direktīvas 2009/132/EK, kas nosaka Direktīvas 2006/112/EK 143. panta b) un c) punkta darbības jomu attiecībā uz atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa

sakar? ar noteiktu pre?u gal?go importu, 84. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir j?interpret?
t?d?j?di, ka tie nav piem?rojami lokomot?v?m.

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – lietuviešu.